

Cardedeu és diferent

L'atracció fatal que Barcelona exerceix sobre els mitjans de comunicació generalistes del país provoca que, massa sovint, les iniciatives de tot tipus que es desenvolupen fora de l'àrea metropolitana no apareguin als diaris, les emissores de ràdio i les televisions d'abast nacional, més enllà d'una anecdotica (si es produeix) menció a la columna dels breus brevíssims o a les sempre atapeïdes i confuses planes d'agenda. Tot i aquesta negació comunicativa, associacions i entitats de caire divers lluiten, com si fossin els irreductibles guerrers d'una coneguda aldea gal·la, per generar activitat social i cultural a les seves localitats, sense pensar en repercussions mediàtiques. Senzillament, pel gust de fer poble (i país).

La qüestió potser no tindria més importància si no fos perquè, en molts casos, aquestes activitats "de comarques" tenen força èxit (si més no, un èxit similar a moltes activitats barcelonines) i mereixen una certa atenció (com a mínim, dels mitjans de comunicació públics que paguem entre tots) pel que suposen d'alliberament enfront de la força centrípeta del cap i casal. És el cas de Cardedeu, una vila que no ha perdut la seva interessant i específica dinàmica cultural, malgrat el creixement de població dels darrers anys.

Si pensem en música, a banda de la programació municipal, trobem que al voltant del bar Tarambana (un d'aquests espais petits però gratament actius que el grup **Gertrudis** ha volgut reivindicar durant la seva gira de primavera) s'organitzen concerts tot l'any que tenen punts culminants com l'escenari d'El Garitu per la festa major, el cicle Tastautors o la festa boja de la Nit de Nadal (no la de Cap d'Any, no, la de Nadal!!!). Un altre moment imprescindible és la seva festa d'aniversari (a finals de gener o principis de febrer, just quan acaben amb els tastautors), que aquest any, amb la presència d'El **Belda i el Conjunt Badabadoc**, va superar de molt la capacitat del local.

Un segon exemple ens apropa al cinema. A la localitat vallesana han estat capaços de generar un fenomen com l'Esbarjo Verdi, un projecte que vincula l'Associació Bruebaker amb els populars cinemes graciencs. Cada setmana, una pel·lícula "puja" des del barri barceloní fins a Cardedeu per a plaer dels cinèfils de tota la comarca, que en són un munt (la xifra d'espectadors és prou clara i augmenta setmana rere setmana, ara que la sala ha guanyat comoditat amb el canvi de les antigues butaques de fusta). L'èxit de públic ha obligat que hi hagi sessió fins i tot els dissabtes (ja són quatre a la setmana). L'Esbarjo Verdi, capaç de competir amb el futbol televisiu? Sens dubte, Cardedeu és diferent. I que duri.

PD Un altre dia, més a la vora de l'estiu, parlarem de les "festes majors alternatives", convertides sovint en petits festivals i/o espais que permeten descobrir les futures estrelles de la música catalana.